

מ"ת 2832/06/14 - מדינת ישראל נגד אדהם ג'ואברה (עציר) - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע
מ"ת 2832-06-14 מדינת ישראל נ' ג'ואברה(עציר)
בפני כב' השופטת איילת גרבי
המבקשים
מדינת ישראל
ע"י ב"כ התובעת טלי כהן
נגד
אדהם ג'ואברה (עציר) - נוכח
ע"י ב"כ עוה"ד אלמוג אזולאי
המשיב

15 יוני 2014

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זו החלטה בבקשת המבקשת להורות על מעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה במהירות של 164 קמ"ש במקום 90 קמ"ש, אי ציות להוראת שוטר במדים וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10 א' לפקודת התעבורה.

בהתאם לאמור בבקשה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים שכן כאמור נהג במהירות מופרזת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וכאשר לא ציית לאות שניתן לו על ידי שוטר במדים לעצור את רכבו.

בעת הדיון בבקשה טען ב"כ המבקשת כי חקירת התיק הושלמה, המשיב הודה כי נהג ביום המתואר במקום ובזמן בו נתפס על ידי השוטר.

ב"כ המבקשת טען כי בשלב זה של המשפט, טענות ב"כ המשיב לעניין המסמכים הרלוונטיים למדידת מהירות נסיעתו של המשיב, אינן רלוונטיות וכי בידי המבקשת ראיות לכאורה לעבירת המהירות המיוחסת לו.

עוד ציין ב"כ המבקשת כי המשיב נעדר עבר תעבורתי נוסף או עבר פלילי, אלא שתלוי ועומד נגדו תיק מב"ד.

2. ב"כ המשיב התנגד לבקשה וטען כי ישנו כרסום מהותי בראיות המבקשת לעניין מקום עצירתו של

המשיב, וכן לעניין המרדף שנעשה אחריו לכאורה על ידי השוטר וכן לעניין מהירות נהיגתו.

המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעניין העובדה כי המשיב בלתי מורשה לנהיגה ולעניין העובדה כי נהג סמוך לתחנת דלק שם נעצר, אך אינו מסכים לתיאורו של השוטר בדבר המרדף והמהירות המיוחסת לו.

ב"כ המשיב טען כי התיק אינו מסומן, אין בו יומן חקירה ובו אינדיקציה איזה חומר ראיות נאסף על פי סימון של אותיות ומספרים.

עוד טען ב"כ המשיב כי המשיב העלה טענת אליבי מפורטת ואולם זו לא נבדקה עד תום, והמבקשת לא חקרה טענה מהותית זו של המשיב.

3. באשר למהירות הנסיעה המיוחסת למשיב, טען ב"כ המשיב כי ישנה בעייתיות בשמירת קשר העין בין השוטר למשיב, שכן המשיב נהג לכאורה במהירות של 169 קמ"ש וכל שמתואר במזכר הינו כי השוטר נכנס בזריזות לרכב והחל בנסיעה לאחר שהרכב לכאורה נמלט ממנו. כמו כן לא ברור כיצד הוצגו לפני הנהג נתוני הנהיגה אם המשיב נמלט ממנו.

עוד מפנה ב"כ המשיב לכך כי מאוחר יותר נרשם דו"ח פעולה מודפס, כשעתיים לאחר האירוע בו מופיעה לכאורה הודאתו של הנהג באשמה, על אף שבחקירתו שלל לחלוטין את עבירת המהירות ואי הציות המיוחסות לו.

ב"כ המשיב ביקש להציע כחלופת מעצר את אחיו ואשתו של המשיב המצויה בשלבי היריון מתקדם, ולאור חולשת הראיות ובעיקר העדר חקירת האליבי של המשיב ביקש לשחררו למעצר בית לילי בלבד.

דין והכרעה

4. ב"כ המשיב הודה כאמור בקיומן של ראיות לכאורה לעניין היותו של המשיב בלתי מורשה לנהיגה וכן בעבודה כי אכן נהג ברכב בעת שנתפס, ואולם המשיב איננו מסכים לטענת המבקשת כי נערך אחריו מרדף, כי לא ציית להוראת השוטר וכי נהג במהירות המיוחסת לו.

5. ב"כ המשיב העלה טענות לעניין טענת האליבי שהעלה המשיב בחקירתו וכי זו לא נחקרה כלל על ידי המשטרה.

מהודעתו של המשיב כפי שנגבתה במשטרה עולה כי המשיב מסר גרסה מפורטת לעניין נסיבות נהיגתו, המשיב פרט כי עובד כרתך צנרת מים בחברת אסעד תעשיות, וסיים את עבודתו בשעה 19:00 ונסע יחד עם שותפו לעבודה מקלחים לבאר שבע.

כאשר הגיעו לבאר שבע הנהג ברכב - אלכס, ירד בביתו, ואילו המשיב המשיך בנהיגה לכוון ביתו בשגב שלום ועצר במהלך הנסיעה בתחנת הדלק "מנטה" בבאר שבע לצורך תדלוק הרכב. אז נעצר על ידי השוטר שמסר לו כי הוא נוהג ללא רישיון נהיגה וכי נסע מהר ונשאל מדוע לא עצר.

המשיב בחקירתו הכחיש את העובדה כי היה מודע לכך כי התבקש לעצור על ידי שוטר והכחיש גם את הטענה כי נהג בכביש בין דימונה לבאר שבע.

המשיב גם הכחיש כי הבחין במהלך נסיעתו בניידת משטרה.

המשיב לא ידע למסור את מספר הטלפון של אלכס.

6. בחומר הראיות מצוי מזכרו של יובל סנובסקי ובו מציין כי שאל את מעסיקו של המשיב מהו מספר הטלפון של העובד אלכס וזה מסר לו כי איננו מצוי ברשותו וימסור אותו רק למחרת היום.

מזכר זה נרשם ביום 11.6.14 קרי במועד בו נתפס המשיב ואולם הבקשה למעצרו של המשיב הוגשה ביום 12.6.14 ללא כל רישום נוסף באשר לבירור וחקירת טענת האליבי שמסר המשיב.

המבקשת אם כן החלה בבירור של הטענה בבחינת תשאול מעסיקו של המשיב מהו מספר הטלפון של אלכס, ומבלי להמתין לתשובה בדבר מספר הטלפון כאמור הסתיים למעשה "בירור" טענת המשיב.

אני סבורה כי טענה זו משמעותית ביותר ומצביעה על חולשתן של הראיות שבידי המבקשת לעניין האישום המיוחס למשיב בדבר מקום הנהיגה והמרדף אשר לכאורה נעשה אחריו.

בירור טענה זו היה בו כדי לאמת או לשלול את טענת המשיב כי נהג במקום המתואר על ידו.

7. לא ברור מדוע לא מיצתה המבקשת את חקירת טענת האליבי שכן מדובר בבירור פשוט ביותר, טענתו של המשיב בחקירתו כי היה ברכב עם עובד נוסף בשם אלכס, אומתה באמצעות מעסיקו של המשיב ומן הראוי היה כי חקירת טענה זו תתברר ותמוצה עד תום.

8. ב"כ המשיב העלה טענה נוספת וחשובה לעניין המצאותו של יומן חקירה וסימון הראיות בתיק. עיינתי בחומר הראיות בתיק וממנו עולה כי ישנו בתיק מסמך הנושא את הכותרת "**יומן מסמכים בתיק 2575-10-14**" במסמך זה מספר עמודות המסמנות את המסמכים בתיק, דא עקא כי עיון מעמיק במסמך זה מעלה כי ישנו בתיק מסמך המסומן באות ו' ומהותו "**סיכום תיק חקירת תאונת דרכים**" מאת יריב בן שחר.

ברור לחלוטין כי עניינו של תיק זה איננו בתאונת דרכים ועל כן מסמך זה ככל שהוא קיים כלל אינו רלוונטי

לתיק.

יתרה מכך על אף סימונם של המסמכים האמורים באותיות, הרי שהמסמכים עצמם אינם מסומנים באותיות הרלוונטיות.

9. חשיבות קיומו של יומן חקירה ורישום כלל המסמכים והראיות בתיק חשוב ורלוונטי לאין שיעור להגנתו של הנאשם, שכן כפי שציין ב"כ המשיב בהעדר ידיעה אודות חומר החקירה המלא והמדוייק בתיק בעת הגשת בקשת המעצר, יתקשה המשיב כנאשם לכלכל את פרטי הגנתו וצעדיו בתיק ולא ניתן יהיה לדעת בכל שלב נתון מהו מכלול הראיות בתיק.

ב"כ המשיב העלה טענה נוספת לעניין שמירת קשר העין הרצוף בין רכבו של השוטר ובין רכבו של הנהג אשר לכאורה נמלט ממנו במהירת של 169 קמ"ש. טוען ב"כ המשיב כי במהירות מופרזת זו ישנו קושי בשמירת קשר עין עם הרכב הנמלט, כאשר השוטר מציין בדו"ח כי ישב במושב הנהג בניידת עם הגב להגה והפעיל את מכשיר המדידה, וכאשר הבחין ברכב החולף על פניו, נכנס בזריזות לניידת כלשונו, והתחיל בנסיעה אחריו.

יתרה מכך, לא ברור באיזו מהירות נהג השוטר כאשר דלק אחר רכבו של המשיב, שכן בפרק "נסיבות המקרה" מציין השוטר כי במהלך נסיעתו רשם את מספר לוחית הזיהוי של הרכב אחריו בוצע המרדף.

10. לא ברור מחומר הראיות כמה זמן ארך המרדף ועל כן לא ברור כיצד אם בכלל הוצגו נתוני המדידה למשיב.

תמוהה ביותר טענתו של השוטר בדו"ח הפעולה אשר נרשם כאמור כשעתיים לאחר האירוע, כי במהירות של 169 קמ"ש, המהירות לכאורה בה חלף על פניו הרכב הנמלט, הבחין בנהג שהינו "**בחור רזה, שיער קצוץ, זיפים, לבש חולצה לבנה**".

כטענת ב"כ המבקשת מדובר במהירות "מטורפת", לפיכך מתעורר קושי אובייקטיבי בזיהוי פרטים כה רבים של הנהג במהירות זו בשעה 19:30, שעה בה גם במזג אוויר נוח מתחיל להחשיך.

11. השוטר אף מציין באופן תמוה בדו"ח הפעולה כאמור כי בחר לא לכרוז למשיב מחשש שינסה להמלט שוב.

גם טענה זו תמוהה שכן השוטר מציין כי עמד מחוץ לרכב במדים מלאים ואפוד זוהר, סימן בידו לרכב לעצור ואף על פי כן הנהג לא ציית לסימון והמשיך בנסיעה לכיוון כללי באר שבע.

יוצא אם כן כי אילו הנהג הבחין בשוטר המסמן לו לעצור, הרי שממילא משלא עצר החל בהמלטות מהשוטר ועל כן לא קיים חשש של נסיון המלטות נוסף. ואילו במקרה בו לא הבחין הנהג בשוטר המסמן לו לעצור, הרי

שעל אחת כמה וכמה היה על השוטר לכרוז לו לעצור, שכן יתכן כי הנהג אכן לא הבחין בשוטר המסמן לו לעצור ועל כן גם במקרה זה לא קיים חשש להמלטות.

12. בנוסף לכך, הרי בסופו של יום נעצר המשיב בתחנת דלק מיוזמתו, לפיכך טענת ההמלטות אשר נשמעת מפי השוטר תמוהה ביותר, שכן השוטר מצוין באופן מפורש בדו"ח הפעולה כי על אף שלא הפעיל כריזה, אלא נסע אחרי המשיב, נעצר המשיב מיוזמתו בתחנת דלק.

13. על כן בעניין זה אני סבורה כי ישנן תהיות ותמיהות באופן התנהלותו של השוטר, אשר יש בהן כדי להצביע על בעייתיות וחולשה בקיומן של הראיות לעניין העבירה המיוחסת למשיב בדבר אי ציות להוראת השוטר וכן לעניין המהירות המופרזת המיוחסת לו.

14. באשר לעבירת המהירות המיוחסת למשיב טוען ב"כ המשיב כי בהתאם לפסק הדין שניתן בעניין עפ"ת 654-02-14 **שושן נ. מ"י** מפי כב' השופט יואל עדן בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, ציין כי נאשם אשר מקבל לידו את כל חומר החקירה בטרם תחילת המשפט, אינו רואה בחומר החקירה כל ראייה אשר מעידה האם הבדיקות אשר המשטרה חייבת לבצע הביאו לתוצאות תקינות, אם לאו.

שכן עצם ביצוע הבדיקה אינו ראייה לתוצאה.

עוד קבע בית המשפט כי החובה לביצוע הבדיקות כתנאי לחזקת תקינות המכשיר אינה מתמצת בביצוע הבדיקות, אלא ישנו צורך וחובה לרשום את תוצאות הבדיקה אם תקינות הן אם לאו וישנה בעייתיות במצב דברים בו מבוצעות בדיקות ולא נרשמות כלל תוצאותיהן.

15. ב"כ המבקשת טען כי קביעות אלה אינן רלוונטיות לשלב זה של ההליך, ואולם אני סבורה כי משכלל חומר הראיות מצוי בתיק בשלב זה ובוודאי לאחר שהוגש כתב אישום נגד המשיב, וחומר הראיות נבדק או לכל הפחות אמור היה להבדק על ידי גורם מוסמך בטרם הגשת כתב האישום, הרי שלקביעות אלה ישנה משמעות גם בשלב זה.

בחומר החקירה אין כל תיעוד ביחס לתוצאות הבדיקות שערך המפעיל ובעניין זה קבע בית המשפט המחוזי כאמור לעיל, כי העדתו של המפעיל ביחס לשאלה אם היו התוצאות תקינות אם לאו, הינה בבחינת הבאת ראיות אשר לא היו קודם לכן במסגרת חומר חקירה, דבר אשר יש בו כדי פוטנציאל בהגנת הנאשם והפתעתו.

יחד עם זאת אין בדעתי לקבוע מסמרות באשר לתקינות בדיקות מהירות מדידת הרכב בשלב זה. יחד עם זאת נוכח קביעתו האמורה של בית המשפט המחוזי, הרי שהגשת המסמך היחיד, ביחס לאופן הפעלת מכשיר הממל"ז ומדידת המהירות, משפיעה אף היא על חולשתן של הראיות בשלב זה לעניין מדידת מהירות נסיעתו של הרכב הנמדד.

16. בנסיבות אלה אני סבורה כי אמנם נוכח הודעתו של המשיב בדבר קיומן של ראיות לכאורה לעניין היותו של המשיב בלתי מורשה לנהיגה ונהיגתו במועד בו נתפס, אם כי במקום אחר, הרי שביחס לשתי העבירות המיוחסות לו, קרי נהיגה במהירות של 169 קמ"ש במקום 90 קמ"ש וכן אי ציות להוראת שוטר, ישנו קושי ראיתי וחולשה בראיות, באופן המצדיק שחרורו לחלופת מעצר, כפי שיפורט בהמשך.

נוכח קביעה כאמור, וממילא על בית המשפט לבחון אפשרות של קיומה של חלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

מסוכנותו של המשיב בעניין זה נלמדת מהעובדה כי הינו בלתי מורשה לנהיגה וכי נהג במועד המצויין בכתב האישום.

יחד עם זאת המשיב נעדר עבר פלילי ועבר תעבורתי וזהו אירוע נהיגה ראשון.

ב"כ המבקשת הפנה את בית המשפט במהלך הדיון לתיק מב"ד התלוי ועומד נגד המשיב. ככלל על בית המשפט להמנע בשלב הדיון במעצרו של הנאשם מלהתחשב בקיומן של הליכים פתוחים נגד נאשם (בש"פ 6718/06 פלוני נ. מ"י וכן רע"פ 1021/07 פלוני נ. מ"י).

בעניינו הפנה ב"כ המשיב לגליון הרשעותיו של המשיב, הכולל כאמור תיק מב"ד אחד בלבד.

כתב האישום לא הוגש לעיוני אם קיים, וממילא נקבע כי הגשת כתבי אישום צריכה להיות מוגבלת למקרים שיש ערך מוסף להגשתם "והאישומים מהווים נדבך מרכזי" בטיעוני התביעה לעניין המעצר. מבד"ים "סתם" אין להגיש ככלל אלא אם מתלווה לכך חומר של ראיות לכאורה ולגבי כתבי אישום תלויים ועומדים הדבר מתקבל יותר, כדי להציג לבית המשפט מלוא התמונה הנוגעת לחשוד בש"פ 9583/11 אלטללקה נ. מ"י.

באשר לערבים אשר הוצעו על ידי ב"כ המשיב, מדובר בערבים נעדרי עבר פלילי, עבד אל על סמי שלחובתו 18 הרשעות קודמות ואילו הערבה אבוליל סונדוס מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2011 ואין לחובתה כלל הרשעות קודמות.

בנסיבות אלה נוכח העדר עבר תעבורתי נוסף ועבר פלילי, אני סבורה כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בדרך של חלופת מעצר אשר הוצגה לבית המשפט בעת הדיון, ועל כן אני מורה על שחרורו של המשיב למעצר בית בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית לילי בביתו בשגב שלום בכתובת שכונה ד' בית 236 החל מהשעה 23:00 ועד 06:00.

2. המשיב יורשה לצאת לעבודתו בין הימים א' עד ה' בין השעות 06:00 עד 19:00.
עמוד 6

במהלך עבודתו יפקח על המשיב מעסיקו מר עבד אל על סמי נושא ת.ז. 34046409, בכל שעות
העבודה ויפקח על כך כי הנאשם איננו נוהג בכל כלי רכב בשעות העבודה.
מעסיקו של המשיב ישמש כמפקח בשעות העבודה כאמור וידאג להסעתו ממקום העבודה וחזרה ממנו.
מעצרו הלילי של המשיב יחל מהשעה 23:00.

4. ביתר הימים בהם לא יעבוד המשיב, ישהה כאמור במעצר בית לילי בלבד החל מהשעה
23:00.

5. המפקחים צדדים ג' עבד אל על סמי וסונדוס אבוליל יחתמו על ערבות צד ג' בסך של 10,000
₪ כל אחד מהם.

6. המשיב ישוחרר בכפוף לחתימה על ערבות עצמית בסך 2,500 ₪.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ד, 15/06/2014 במעמד הנוכחים.

איילת גרבי, שופטת